

CARA A LES JORNADES DEL 30 D'ABRIL I

1 DE MAIG

AL POBLE DE CATALUNYA

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 329

Barcelona, Abril 1971

Preu 2 pts.

CRIDA DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

OBRINT CAMI A LA VAGA GENERAL (*)

Després del gran triomf de les forces de l'oposició antifranquista al procés de Burgos, la lluita de les masses ha continuat amb intensitat arreu d'Espanya durant els mesos del 1971.

A Catalunya, cosa de vuitanta empreses amb desenes de milers d'obrers s'han mobilitzat per les seves reivindicacions econòmiques i polítiques. Al seu capdavant es troben els treballadors de Barcelona amb la magnífica vaga de LA MAQUINISTA que ha durat prop de dos mesos, la de la HARRY WALKER, la dels treballadors de LAMPARAS Z, la dels treballadors dels transports suburbans i les d'altres empreses importants. De les zones industrials del Vallès, amb els seus centres obrers de Terrassa i Sabadell al davant, destaquen l'atur coordinat del Ram de l'Aigua d'aquesta ciutat en el que han participat obrers i obreres de dotze empreses, la lluita dels obrers de la Construcció de Bellaterra, del Metall a la FENWICK, de la MANAU i de CONTADORES. Participen també en moltes altres accions els treballadors del Baix Llobregat, Manresa, de les mines de potassa, Mataró, Blanes i altres ciutats de Catalunya.

A Barcelona, els estudiants duen a cap assemblees i vagues contra l'ocupació de la Universitat per la policia, contra la repressió, contra la Universitat degradada i claustrista i la Llei d'Educació.

Els intel·lectuals i professionals participen amb decisió en accions polítiques i contra la repressió. El Col·legi d'Advocats de Barcelona, els d'Enginyers industrials, Aparelladors i els de Doctors i Llicenciats en Ciències i Lletres s'han pronunciat per l'aixecament de la suspensió de l'article 18 del « Fuero de los Españoles ».

Advocats i metges de Barcelona han pres valentament la defensa dels drets dels presos polítics en la recent vaga de la fam de set dies contra l'agreujament de les mesures repressives que aplica el Director de la presó « Modelo ». Els professors d'Ensenyança Mitja han realitzat un magnífic atur d'alguns dies de durada en més de seixanta centres d'ensenyament de diverses ciutats catalanes, en defensa de les seves reivindicacions materials i contra la Llei d'Educació. Aquest atur,

(*) Els subtítols són de la Redacció de « Treball ».

durat a terme coordinadament a més de quinze províncies, ha comptat amb el suport actiu de milers d'estudiants de batxillerat, de nombrosos Catedràtics d'Institut i d'associacions de pares d'alumnes.

Els metges de l'Hospital Clínic de Barcelona han efectuat una vaga durant uns quants dies en defensa dels interessos de la seva professió, del personal subaltern i per una més gran atenció als malalts hospitalitzats.

En aquestes setmanes passades els pagesos han celebrat assemblees contra la política agrària del Govern i per aconseguir que se'ls indemnitzés degudament pels greus danys que els han estat ocasionats per les diverses catàstrofes climatològiques.

En aquestes lluites ocupa un lloc destacat el jovent obrer, estudiant i pagès, i valents destacaments de les dones de Catalunya.

L'activitat combatent d'aquests pocs mesos mostra principalment l'empenya i desenrotllament de la lluita obrera i la incorpora-

ció a l'acció de noves capes d'assalariats del camp de la cultura contra l'explotació capitalista i l'Estat franquista. Cada vegada es perfilen amb més claredat les perspectives de la realització de la vaga general dels treballadors contra la dictadura.

OFENSIVA CREIXENT CONTRA LA REPRESSIO

Davant d'aquesta situació el Govern no disposa d'altra arma que la repressió, amb la qual tracta d'atemorir les masses que el repudien, en un suprem esforç per paràlitzar el progressiu ascens de la lluita. D'aquí el manteniment de la suspensió de l'article 18, les nombroses detencions, les tortures, els empresonaments i retencions arbitràries i els propòsits del règim d'agreujar les disposicions repressives amb el projecte de modificació de la Llei d'Ordre Públic.

passa a p. 2

HA CLOS ELS SEUS TREBALLS EL XXIV CONGRÉS DEL P.C.U.S

En el moment de tancar aquest número s'acaben els treballs del XXIV Congrés del Partit Comunista de la Unió Soviètica que, com coneixen els nostres lectors, s'ha celebrat a Moscou del 30 de març al 8 d'abril.

La delegació espanyola que hi ha assistit estava composta pels companys Dolores Ibàrruri, Santiago Carrillo i Gregori López Raimundo.

La President del P.C.E. ha dut al XXIV Congrés la salutació fraternal i solidària dels comunistes dels pobles d'Espanya. Els nostres companys i amics podran llegir aquesta salutació en el número 8 de « Mundo Obrero », corresponent a la segona quinzena d'abril.

« Treball », interpretant els sentiments dels comunistes catalans, saluda fraternalment amb aquest motiu els companys del P.C.U.S. i el seu XXIV Congrés, desitjant-los els millors èxits en el compliment de les tasques que s'han traçat.

(En el nostre proper número publicarem un article de Gregori López Raimundo, Secretari General del P.S.U.C., sobre aquest important esdeveniment.)

LAOS CARRETERA N° 9

GRAN TRIOMF DEL POBLE EN ARMES SOBRE L'IMPERIALISME INVASOR

Catalunya estarà present a les dues setmanes d'acció solidària internacional en defensa dels pobles d'Indoxina, que s'iniciaran el 24 d'abril arreu del món

AL POBLE DE CATALUNYA !

Crida del C.E. del P.S.U. de Catalunya

ve de p. 1

En aquest 1 de Maig el P.S.U.C. envia a tots els presos, perseguits i exiliats polítics la seva salutació més emocionada i, de manera particular, als heroics empresonats de la presó de Barcelona els quals, tots units, estan fent front en les cel·les de càstig, a la salvatge repressió del Director Enrique de la Morena. Cridem els obrers i els camperols, els estudiants, intel·lectuals i professionals, els joves i dones, a intensificar les seves accions per fer; que cessin els càstigs contra els presos polítics! per l'aixecament de la suspensió de l'article 18! contra tota nova mesura d'excepció! per l'Amnistia per als presos i exiliats polítics; per la llibertat dels detinguts! per la solidaritat econòmica i moral amb els presos, perseguits i els seus familiars! per la dissolució de la Brigada Político Social!

PARTICIPACIO DECIDIDA A LES ELECCIONS SINDICALS ; REFORÇAMENT DE LES COMISSIONS OBRERES I DE LES COMISSIONS DE PAGESOS I JORNALERS

El Primer de Maig és un gran dia de lluita dels explotats de la ciutat i del camp contra el capitalisme. En aquesta ocasió els treballadors es disposen a consolidar les Comissions Obreres i les Comissions Pageses i a desenrotllar la lluita en noves zones industrials i agràries; a fi d'incorporar les més àmplies masses a l'acció per les seves reivindicacions i contra la dictadura.

El Govern ha promulgat una Llei Sindical que tots els treballadors rebutgen. La classe obrera, però, aplicant la teoria revolucionària leninista, utilitzarà les més petites possibilitats legals per a combinar-les amb la lluita extra-legal a fi i efecte de fer progressar l'or-

« ... La dictadura i el seu sindicat vertical, la C.N.S., han imposat la seva nova « Llei Sindical » contra la voluntat dels treballadors. Però no és suficient la denúncia, cal lluitar contra la C.N.S. des de fora i des de dins!, hem de preparar-nos per a ocupar en les properes eleccions sindicals el major nombre de llocs possible a l'empresa i al « sindicat », elegint en cada lloc de treball els companys més combatius, aquells que en les darreres lluites han plantat cara, actuant com a vertaders dirigents. Així potenciarem les Comissions Obreres, crearem noves Comissions allà on no n'existeixen, avançarem en la conquesta d'un Sindicat de classe, unitari, independent i democràtic... »

(De la crida de Primer de Maig de la Coordinadora Local de Comissions Obreres de Barcelona, 6-4-1971.)

ganització de la lluita, l'acció i la unitat dels moviments obrer i pagés contra la dictadura, avançar cap al sindicat de classe, presentant i fent triomfar els respectius candidats a les empreses, obres, tallers, centres de treball, i a les Juntes Socials agràries, cabildes, i Juntes de les Germandats de Llauredors i Ramaders.

EL 30 D'ABRIL I L'1 DE MAIG DUIEM AL CARRER L'ACCIO CONTRA LA DICTADURA

El Partit Socialista Unificat de Catalunya sosté la crida als treballadors de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya per a realitzar, les jornades del 30 d'abril i el Primer de Maig aturs parcials de 15 minuts, estenent-los fins a tota la jornada allà on existeixin condicions per a fer-ho, a celebrar assemblees i reunions dels treballadors on s'elaborin les seves reivindicacions i siguin decidides les formes de la seva lluita, així com dur al carrer l'acció contra la dictadura.

El P.S.U.C. crida els veïns de les localitats i les barriades a exigir amb vigor de les autoritats franquistes que siguin satisfetes les seves peticions seguint el magnífic i recent exemple dels 10 000 veïns que es van manifestar davant de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramanet.

El P.S.U.C. crida a aixecar ben alta la bandera de les llibertats nacionals i el dret a l'autodeterminació de Catalunya en el combat solidari de tots els pobles d'Espanya per la llibertat i la democràcia.

BEN ALTA LA BANDERA DE L'INTERNACIONALISME PROLETARI!

El P.S.U.C. reitera en aquest Primer de Maig la seva solidaritat inquebrantable amb els lluitadors del Vietnam, Laos i Cambòdia i amb els pobles àrabs. Saluda el poble de Bengala que lluita per la seva llibertat i independència nacional.

El P.S.U.C. saluda el triomf de la coalició de forces democràtiques i socialistes d'« Unitat Popular » de Xile. Els comunistes de Catalunya ens solidaritzem amb tots els treballadors en lluita dels països capitalistes i els pobles que combaten contra els opressors imperialistes.

El P.S.U.C. reitera la seva amistad fraternal amb la gran Unió Soviètica, la República Popular de Xina i tots els països del camp socialista.

Visca el Primer de Maig, gran jornada de lluita de tots els treballadors i pobles del món per la democràcia i el socialisme!

Abril del 1971.

COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

RADIO ESPANYA INDEPENDENT
Estació Pirenenca

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

EL QUE ENSENYA LA VAGA DELS PROFESSORS NO-NUMERARIS

Ja no és únicament la classe obrera. Altres sectors socials assalariats presenten exigències d'ordre professional que van en la mateixa direcció que les del proletariat. L'ocupació de les oficines d'« Enciclopèdia Catalana »; l'acció, a l'Hospital Clinic, de metges i personal sanitari es produeix en aquest marc, mentre els veïns de barriades obreres (Santa Coloma, Montjuich, etc.) prenen consciència que només amb llur unió organitzada assoliran drets tan essencials com assistència mèdica adequada, escoles o clavegueres. Quan una societat es belluga d'aquesta manera, parlar de vaga nacional com a perspectiva no llunyana no és, com diuen alguns, somniar truites.

L'exemple que volem analitzar ara és el dels professors no-numeraris de segona ensenyança (el 70 % del professorat no estatal en Instituts i Anexes) no sols per la coordinació i bona organització de llur acció, sinó TAMBE pel ressó que ha tingut (solidaritat de col·legues numeraris, directors d'Instituts, pares de família, alumnes, etc.); ressó que s'explica no sols perquè els vaguistes tenen raó, sinó perquè aquesta raó té l'actiu recolzament d'altres sectors del poble que fa uns pocs anys no haguessin gosat donar-lo. Què demanen els no-numeraris? :

- 1) TREBALL FIXE.
- 2) SEGURETAT SOCIAL EFECTIVA.
- 3) PERCEPCIO DE TOTS ELS JORNALS NO COBRATS.
- 4) REPRESENTACIO EFECTIVA EN ORGANISMES QUE ELS AFECTEN I DRET D'INSTITUCIONALITZAR-LA AMB SINDICAT PROPI I INDEPENDENT.

Aquestes modestes reivindicacions són més urgents enfront de la decisió de la nova Llei d'Educació sobre l'Ensenyament General Bàsic que, si s'apliqués, deixaria en atur forçós a milers de licenciatos.

La primera acció massiva a manera d'advertència abasta una dotzena de centres importants, que assoliren cobrar els jornals endarrerits. Les altres reivindicacions, però, romanien sense solució. La lluita prossegueix. El ressó que trobà en alguns medis d'informació fou tan important i eficaç que la Comissió de Professors no-numeraris de Barcelona ho agrai en fulla multicopiada del 13 de març, com també reconegué i estimà la solidaritat d'alguns Claustres de I.N.E.M. L'acció solidària més espectacular fou el suport de l'Associació de Catedràtics i d'Agregats del Districte de Catalunya i Balears.

El tret fonamental d'aquest combat és la seva coordinació a nivell local, de Districte o nacional. En aquest sentit l'experiència del nou moviment obrer i de les seves Comissions Obreres és evident. Altre tret important és el diàleg establert entre vaguistes i famílies dels alumnes afectats: diàleg realitzat mitjançant cartes explicatives d'aquells o converses col·lectives. Quan en algun Institut hi han hagut repressàlies contra professors vaguistes, han estat els estudiants els qui han pres la seva defensa (exemples: EMPERADOR CARLOS, MONTSERRAT, MARAGALL, MILA I FONTANALS, VERDAGUER, INFANTA ISABEL i JUAN BOSCAN).

Quan des de Madrid, el sub de Vilar Palasi (Diez Hœchleiter) envià als directors d'Instituts i Anexes el telegrama amenaçador ja conegut, la reacció fou contrària a l'esperada pels governants. S'amplià la solidaritat amb els « amenaçats » per telegrams de Directors d'Instituts rebutjant les mesures repressives i demanant solució als problemes plantejats pels vaguistes. La col·laboració que s'establí per invalidar les ordres de Madrid guanyà pràcticament la batalla, ja que les mesures S'AJORNAREN.

La decisió presa en assemblea del 29 de març de tornar al treball, va condicionar-se a la suspensió de tota repressàlia i a la satisfacció de TOTES les reivindicacions que originaren la vaga. I al Ministre, li donaren els vaguistes, fins el 23 d'abril.

(passa a p. 4)

EN AQUEST PRIMER DE MAIG UNA CONSIGNA A PRIMER PLA : **PROU REPRESSIO !**

per JOAN CAMI

Don Enrique de la Morena, de professió habitual torturador de presos antifranquistes, dóna una imatge brutal, descarnada però verídica, del franquisme tal i com és sense disfresses « aperturístiques », a l'estat brut.

És un fet que aquest sinistre jerarca retrata i tipifica la veritable essència del règim, del Govern que l'ha situat a la Direcció de la presó i l'hi manté assegurant la impunitat de la seva actuació.

Contra aquest règim, contra la seva política de repressió i els instruments que l'executen, es declararen en vaga de la fam els presos polítics de la « Modelo » del 26 de març al primer d'abril. I en defensa seva una ampla mobilització solidària ha expressat la protesta, de manera més generalitzada i oberta que mai, del país contra els mètodes terroristes de la dictadura.

Intercedí a favor dels presos l'Arquebisbe de Tarragona; intercediren igualment els bisbes de Barcelona i altres jerarquies eclesiàstiques visitades per les famílies i companys dels presos; la Comissió de Solida-

ritat multiplicà gestions i visites, informà la població del drama que s'estava jugant a la « Modelo »; els advocats, en primera fila de la defensa dels empresonats en lluita, acudiren immediatament a la presó, visitaren la Junta del Col·legi en gestió oficial de denúncia, i visitaren amb la mateixa fi al President de l'Audiència: Obligaren a Enrique de la Morena a aixecar el segrest dels presos per ell ordenat amb la complicitat de la Junta de Règim —Director, Administrator, Mestre, Capellà, Superiora de les monges, Cap de Serveis...— i visitaren a aquells en les respectives cel·les de càstig; en un ampli document han formulat denúncia judicial contra les autoritats de la presó per us de brutalitats físiques i morals, insuficiències assistencials, etc., etc.

S'han mobilitzat activament, està clar, els moviments de masses, les organitzacions del Partit, diverses empreses, la Universitat, personalitats. Entre les consignes destacades del moviment obrer cara al Primer de Maig figura la de la lluita contra la repressió, l'exigència de llibertat dels presos governatius, l'Amnistia. La Comissió Obrera Nacional de Catalunya ha fet una crida especial contra la

repressió. El Comitè de Barcelona del P.S.U.C. i altres comitès locals han fet documents similars; en la crida del C.E. del nostre Partit cara al Primer de Maig la defensa dels treballadors i estudiants empresonats a la « Modelo » ocupa un lloc destacat... No és exagerat afirmar que durant aquestes setmanes la defensa dels presos polítics en lluita ha constituït a Barcelona i les comarques veïnes un centre important de la lluita contra la dictadura.

I, mentre això passava arreu del país com a casa nostra, i des dels més diversos angles es multipliquen les veus contra la repressió, **els homes del Pardo donaven una vegada més la prova del seu divorci del país anunciant amenaçadorament l'entrega a les Corts d'una projecte de modificació de la Llei d'Ordre Públic en sentit d'agreujament notable de les seves clàusules repressives...**

La repulsa a aquest nou engendre « legal » del Govern Opus-franquista ha començat a expressar-se immediatament. I no cal fer figura d'horacle per a augurar que contra aquest suplementari anunci de violències governamentals es mouran amples capes ciutadanes; que el projecte, contrariament a la voluntat dels seus autors, constituirà, no un factor de recessió de la lluita popular sinó un motiu més de mobilització contra la dictadura.

Mobilització que cal empènyar ja des d'ara mateix, que cal ja impulsar en els centres de treball i d'estudi, desenrotllar en els sectors intel·lectuals i professionals, en tots els sectors d'opinió i estaments de punta a punta del país: **Allò que el país exigeix són lleis que ordenin la supressió de tots els tribunals de repressió feixista, la dissolució de la Brigada Social, la no intervenció de les forces armades en els conflictes laborals o universitaris, la supressió de la tortura i el càstig dels torturadors; allò que el país exigeix peremptoriament és que sigui reconegut l'Estatut del Pres Polític que s'impedeixi a monstres com l'Enrique de la Morena que imposin impunement el seu sadisme criminal sobre els detinguts...**

Als factors de mobilització en marxa que són ja l'exigència de reposició de l'article 18 —recordem, entre altres l'escrit dels Col·legis d'Enginyers, d'Aparelladors, de Doctors i Llicenciats, de Barcelona—, la prohibició de les tortures, l'alliberació immediata de tots els detinguts polítics governatius, s'afegeix ara aquesta de retirada del projecte de modificació de la Llei d'Ordre Públic.

La Jornada del Primer de Maig durà massivament al carrer aquestes consignes del moviment obrer i democràtic. I a elles s'hi ategirà amb particular urgència la de promoure la més ampla mobilització de la classe obrera i estudiants, de la intel·lectualitat i estaments professionals, de personalitats i jerarquies eclesiàstiques, dels més amplis sectors d'oposició i personalitats en l'exigència a les autoritats franquistes d'aixecament immediat del càstig salvatge imposat als presos polítics de la « Modelo » i de satisfacció de les seves justes aspiracions d'Estatut propi, separació dels delinqüents de dret comú, d'un tracte digne com ho exigeix la llei i la dignitat de la seva alta moral patriòtica.

LA REPRESSIO A LA UNIVERSITAT

NO ENS DESMORALITZA; ENS EMPENY A PASSAR A L'OFENSIVA

Si d'entre totes les lluites que s'estan portant a la Universitat calgués fer-ne una tria i escollir-ne la més important, sens dubte que ens quedariem amb la lluita antirepressiva. I no perquè altres accions de tipus reivindicatiu o polític no tinguin amplada a transcendència, sinó perquè la lluita contra la repressió assoleix a la nostra Universitat un paper unificador que cal valorar.

La Universitat és un dels llocs on la repressió és exercida amb particular violència. SI LA DETENCIÓ CONSTANT DE COMPANYYS I L'OCUPACIÓ POLICIACA DE LES FACULTATS NO PODEN DETURAR LA LLUITA —com s'esdevé en aquests darrers mesos— L'ESCALADA REPRESSIVA DEL REGIM AUGMENTA I TANCA LES FACULTATS.

La suspensió de l'article 18 ha donat « carta blanca » als assassins de la social i a la política de segrestaments de la Guardia Civil; gairebé un centenar d'estudiants en pateixen les conseqüències, entre ells Leopoldo Espuny, Enric Leira, Jordi Dagà, Elena Irazola, Pilar Vericat, etc.

Aquest increment de la repressió, però, no ha aculat la Universitat a una actitud defensiva de retirada, de desmoralització, sinó que la lluita dels estudiants HA PASSAT A L'OFENSIVA, ha pres un nou impuls i està fent fracassar l'inconfessat estat d'excepció.

Doncs això vol dir augmentar les lluites de masses, vol dir impedir les detencions massives d'estudiants, vol dir fer políticament no rendable la presència de la policia a les Facultats i, per tant, la imposició de la seva retirada. I això és, ni més ni menys, el que s'està aconseguint a les universitats de Barcelona —Central i Autònoma.

Aquestes lluites contra la repressió arrossegueu darrera seu una part del professorat i fins i tot alguna « autoritat acadèmica », cosa que significa un ajut molt important al moviment de masses, ja que dificulta l'acció repressiva del règim i contribueix a estendre la lluita universitària contra la repressió a d'altres sectors ciutadans (Col·legis professionals, etc.).

La projecció ciutadana i popular que les lluites antirepressives dels estudiants tenen és un punt que cal valorar en tota la seva importància. Efectivament, la ressonància popular que tenen les accions a la Universitat i el paper d'agitació ciutadana que juguen els estudiants (manifestacions, pintades, octavilles...), contribueix a crear un clima de repulsa a la política repressiva del règim i a conscienciar amplis sectors que no la pateixen tan directament com nosaltres.

Cara al Primer de Maig, la lluita que es prepara enguany partirà d'una postura de força, d'un revifament del moviment universitari junt al moviment obrer i popular contra aquest règim feixista i decadent, l'única arma del qual, enfront del poble, és la repressió terrorista i assassina.

CORRESPONSAL.

CAMPANYA

PER UN PARTIT MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

AJUT ECONOMIC

Llista n° 16

Lleida : Comitè Local de Lleida Ciutat, 10 825 pts.; Localitat n° 10 (2 donatius), 450 pts.; Localitat n° 19, 300 pts.; Localitat n° 20 (2 donatius), 725 pts.; Localitat n° 7 (2 donatius), 2 670 pts.; Localitat n° 18, 700 pts.; Localitat n° 15, 400 pts.; Localitat n° 16 (2 donatius), 2 325 pts.; Localitat n° 6, 600 pts.; Localitats n° 7, 9, 3 i 2 (donatiu global), 1 865 pts.; Donatiu col·lectiu de les localitats, 4 140 pts.; Terrassa (col·lectiu), 15 049 pts.; Vilanova i la Geltrú, 450 pts.; Vic (col·lectiu i 1 simpatizant), 2 000 pts.; Torelló (col·lectiu i venda d'un quadre), 1 225 pts.; Reus (col·lectiu), 1 365 pts.; Amposta (col·lectiu), 550 pts.; Sant Carles de la Ràpita, 200 pts.; Tarragona (13 donatius), 3 360 pts.; Cornellà i Sant Joan d'Espí (4 aportacions), 5 517 pts.; Prat de Llobregat (col·lectiu, 1 aportació i Joves Comunistes del Prat, Gavà i Vilanova), 1 175 pts.; Sant Vicens dels Horts, Sant Feliu i Molins de Rei (7 donatius i Joves Comunistes de Sant Vicens), 1 821 pts.; Badalona (12 aportacions), 3 470 pts.; Santa Coloma de Gramanet (6 donatius), 2 425 pts.; Sofia, 5 000 pts.; X., 100 pts.; Pep, 500 pts.; Company Ll., 800 pts.; F., 500 pts.; Tony, 200 pts.; Grup « Felisa de Aragón », 5 000 pts.; Joventuts Comunistes de Catalunya, 58 874 pts.; Comarca 10, 2 125 pts.; Comarca 15, 50 927 pts.; Comarca 20, 4 385 pts.; Comarca 30, 39 975 pts.; C.E., 2 188 pts.; Comitè de Barcelona i col·laboradors (5 donatius i venda d'objectes), 6 235 pts.; Comitè Comarcal de Badalona (7 aportacions i rifa d'un pernil), 10 870 pts.; Intel·lectuals (10 donatius), 22 600 pts.; Sector 1 (3 aportacions), 2 532 pts.; Sector 2 (3 aportacions), 3 250 pts.; Sector 3 (8 donatius), 5 025 pts.; Estudiants (4 donatius), 1 077 pts.; Grup Democràcia (3 aportacions),

JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA

AJUT ECONOMIC AL PARTIT

Membres del C.E. de la J.C. de Catalunya	7 930 pts.
Joves Comunistes de Terrassa	27 059 pts.
» » » Barcelona	3 131 pts.
» » » Blanes (Comarca)	12 200 pts.
» » » Sabadell	620 pts.
» » » Baix Ebre	890 pts.
» » » Badalona (Comarca)	3 175 pts.
Remesa col·lectiva de la J.C. de Catalunya	15 000 pts.

LIQUIDACIONS DE PROPAGANDA DEL PARTIT

Joves Comunistes de Terrassa	6 648 pts.
» » » Barcelona	350 pts.
» » » Baix Ebre	338 pts.

Total aportat fins avui per la J.C. de Catalunya 77 341 pts.

1 200 pts.; Tramvies, 200 pts.; R.E.N.F.E. (2 aportacions), 545 pts.; S.E.A.T., 50 pts.; Grup 46 (3 aportacions), 500 pts.

Total llista n° 16	288 265 pts.
Suma anterior	4 372 193 pts.
Suma i segueix	4 660 458 pts.

AJUT ALS PRESOS

Comarca 20 bis And., 18 000 pts.; Comarca 40, 15 250 pts.; Comarca 20, 13 000 pts.; Comarca 10, 2 000 pts.

Nota : Per error, les quantitats següents s'han publicat globalment en la llista n° 14 : De dues famílies d'Argèlia, 150 Dinars A. : 2 100 pts.; D'un amic resident a Argèlia, 100 DA : 1 450 pts.

EL QUE ENSENYA LA VAGA DELS PROFESSORS NO-NUMERARIS

(ve de p. 2)

L'acció, doncs, no s'acaba aquí i ultrapassa el marc de professors no-numeraris. Té un valor més general, polític i social. Caldrà seguir-la amb interès creixent. Solidaritzar-se amb les reivindicacions exposades és, a l'ensenyament, lluitar per una segona ensenyança més equilibrada, més adient als nostres temps. Les famílies treballadores i de la classe mitja són les més interessades a que els professors no-numeraris i tot el còs docent en general, tinguin efectivament unes condicions materials i morals de treball que excloquin el « multi-empleo », la pressa, el cansament, l'encallament professional, etc.

El sosteniment de la classe obrera a l'acció dels professors d'Institut permet, a la vegada, forjar lligams concrets en la perspectiva d'accions conjuntes més generals, per la democratització de la vida de la nostra societat. La perspectiva d'una vaga general i nacional cal veure-la, no com una consigna sinó com una solució, que es prepara cada dia, cada hora, per objectius no abstractes sinó concrets i que afectin veritablement les masses. Així ho veiem els comunistes. Per això valorem l'aportació dels professors no-numeraris i d'aquells que els sostenen. Accions com aquestes sensibilitzen la població, la premsa, els seus components més honestos i progressius.

Fem aquestes reflexions sabent que la lluita comentada no és acabada ni molt menys. Caldrà que tots hi ajudem, des de cada lloc

de treball i d'estudi, des de cada sector polític democràtic.

Presó Provincial de Barcelona ELS PRESOS POLITICS AMENAÇATS DE BRUTALS REPRESSIONS

DARRERA HORA : L'ampla onada de solidaritat aixecada en defensa dels presos polítics de la « Modelo » està produint els seus fruits. Enrique de la Morena i la Junta de Règim que el secunda s'han vist obligats a recular en diversos punts. No desarmen, però : Han presentat denúncia contra 22 dels de la vaga de la fam davant el Jutjat n° 4, cosa que representa un nou processament judicial ; Sense cap altra justificació que el seu arbitri, sense possible defensa del pres, la Junta de Règim està sumant al « dossier » de cada un varies faltes greus, QUE PO-

DRIEN SIGNIFICAR DUES, TRES VEGADES QUARANTA DIES DE CEL·LA D'ISOLAMENT, ultra les posteriors conseqüències penitenciàries.

L'amenaça és greu donat el grau d'histeria que està mostrant el sàdic Director de la presó, que no suporta veure's frenat en el seu autoritarisme i menys encara assenyalat amb el dit per l'opinió pública indignada. CAL OBLIGAR-LO A RENUNCIAR A TOT PROPOSIT DE SANCIO, CAL IMPEDIR QUE DESCARREGUI EL SEU FUROR SOBRE ELS PRESOS.